

Dosarul nr. 2ra-1924/21
2-20024859-01-2ra-02122021

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: A. Sîrbu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă

ÎNCHEIERE

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tamara Rotaru,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ana
Tălămbuță împotriva Tamarei Rotaru cu privire la repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2020, Tamara Rotaru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Anei Tălămbuță, prin care a solicitat încasarea sumei de 500 lei cu titlu
de prejudiciu material și 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, în urma traumei comise la 22 februarie
2017 de către pârâtă a suferit și suferă până în prezent, iar pentru acest fapt, la data
de 20 februarie 2018, în privința pârâtei a fost întocmit procesul-verbal cu privire
la contravenție nr.MAI04056583, în temeiul art.78 alin.(2) din Codul
contravențional.

Ana Tălămbuță a contestat procesul-verbal contravențional, iar prin
hotărârea din 2 mai 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul central, s-a respins
contestația și s-a menținut procesul-verbal cu privire la contravenție.

La 19 mai 2019 hotărârea judecătorească menționată a devenit definitivă și
irevocabilă.

În conexiunea raționamentelor indicate, reclamanta căniseră că pârâta
urmează să-i repare prejudiciul material și moral cauzat în rezultatul contravenției.

Prin hotărârea din 2 martie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul central, s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Rotaru împotriva
Anei Tălămbuță cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

S-a încasat de la Ana Tălămbuță în beneficiul Tamarei Rotaru suma de
481,26 de lei cu titlu de prejudiciul material.

S-a încasat de la Ana Tălămbuță în beneficiul Tamarei Rotaru suma de 2 000
lei cu titlu de prejudiciul moral.

S-a încasat de la Ana Tălămbuță în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 150 de lei de la care a fost scutită reclamanta prin efectul legii la depunerea cererii de chemare în judecată.

În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 1 aprilie 2021, Tamara Rotaru a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de Ana Tălămbuță, s-a modificat hotărârea din 2 martie 2021 a Judecătorei Cahul, sediul central, în partea încasării despăgubirii pentru prejudiciul moral de la Ana Tălămbuță în beneficiul Tamarei Rotaru, prin majorarea sumei prejudiciului moral de la 2 000 lei până la 7 000 lei.

S-a încasat de la Ana Tălămbuță în beneficiul Tamarei Rotaru, cu titlu de cheltuieli pentru transport și cheltuieli judiciare suportate pentru examinarea apelului, suma de 175,35 de lei.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că, atragerea la răspundere contravențională a intimitei Ana Tălămbuță și sancționarea acesteia, nu este suficientă pentru a fi apreciată ca o satisfacție echitabilă a suferințelor apelantei Tamara Rotaru, pornind de la natura drepturilor personale nepatrimoniale lezate și locul lor în sistemul de valori al persoanei, caracterul și gradul suferințelor fizice și psihice cauzate

Totodată, instanța de apel a menționat că evaluarea pagubei morale la suma de 50 000 lei este exagerat de mare și nu corespunde caracterului și gravității suferințelor fizice și psihice cauzate reclamantei.

În acest sens, Colegiul instanței de apel a conchis că suma de 7 000 lei, este în măsură să aducă satisfacție echitabilă apelantei și nici nu va fi un quantum excesiv pentru autorul daunei, Ana Tălămbuță.

La 23 octombrie 2021, prin intermediul poștei, Tamara Rotaru a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul.

Prin încheierea din 28 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, nu s-a dat curs cererii de recurs depuse de Tamara Rotaru împotriva deciziei din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Cahul și s-a acordat termen recurentei, până la 15 noiembrie 2021, pentru prezentarea cererii de recurs dactilografiate.

La 19 noiembrie 2021, recurenta Tamara Rotaru a depus cerere de recurs dactilografiată, prin care a solicitat, admiterea recursului, casarea deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 19 noiembrie 2021, Tamara Rotaru a depus cerere de completare a cererii de recurs.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, în partea respingerii pretențiilor, invocând că este contrară prevederilor legale.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expedită părților la 20 august 2021 și a fost recepționată de către recurentă la 26

august 2021 (f.d.146), iar recursul a fost depus prin intermediul poștei, la 23 octombrie 2021 (f.d.165), în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată pentru cunoștință intimatei la 2 decembrie 2021, însă, până la data examinării admisibilității recursului referință prin care să fie expusă poziția privitor la recursul declarat nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza

Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Tamara Rotaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tamara Rotaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari